

Türk Medeni Kanunu

Hukuk alanında yapılan inkılapların ana amacı, laik, demokratik, çoğulcu, özgürlükçü, akla, bilimsel esaslara ve en önemlisi eşitliğe dayanan bir devlet sistemi ve yaşam biçimi oluşturabilmektir.

Hukuk inkılabı da, siyasal inkılaplar gibi, arka arkaya atılan çeşitli adımlardan oluşmaktaydı.

Hukuk inkılabının ön şartlarını oluşturan siyasal inkılapların tamamlanması üzerine, mevcut hukuk sistemini yenilemek ve modernleştirmek üzere 1923 yılında Adliye Vekâleti tarafından medeni hukuk, ceza hukuku, usul hukuku gibi alanlarda çeşitli komisyonlar kurulmuştur. Bu komisyonlar yürürlükte bulunan kanunları gözden geçirecek ve tadil edecek, hukuk deyimlerini belirleyeceklerdi.

1926 yılında İsviçre Medeni Kanunu bazı değişikliklerle Türk Medeni Kanunu olarak yürürlüğe girmiştir. Bu kanunun seçiminde; basit dili, açık, hâkime geniş takdir yetkisi veren esnek karakteri, Avrupa'da kabul edilen en yeni, liberal, kadın-erkek eşitliğine dayanan bir aile düzenini içeren ve demokratik bir devletin ihtiyaçlarını karşılayabilir özellikleri etkili olmuştur. Bu kanunun kabulünden kısa bir süre önce, 1925 yılında, Türkiye'de yaşayan Ermeniler, Yahudiler ve Rumlar birer ay arayla verdikleri dilekçelerle, "artık medeni hukuk bakımından, ayrı bir muameleye tabi olmak ihtiyacını duymadıklarını, gayrimüslim cemaatler için ayrı hükümler konmasına gerek olmadığını, yeni medeni kanunun kendilerine de uygulanmasını istediklerini" Adliye Vekâletine bildirmişlerdir. Böylece yüzyıllar sonra ülkemizdeki vatandaşlar arasında hukuk birliği sağlanmıştır.

Yeni Türk Medenî Kanunu;

- İlerici, inkılapçı, laik ve halkçı bir ruh taşıyordu.
- Evlenme, boşanma, miras, velâyet, hak ve fiil ehliyeti gibi konularda kadın-erkek eşitliği sağlamıştır.
- Tek eşlilik usulünü getirmiştir.
- Medenî nikâh usulü getirmiştir.
- Kadın, erkek tüm Türk vatandaşlarının aynı haklara kavuşmasını sağlamıştır.
- Hâkimlere tanıdığı geniş takdir serbestisi ile hâkimler olayın ve ülkenin şartlarına uygun olarak hukuk kuralı yaratma ve uygulama imkânına kavuşmuşlardır.
- Türk hâkimleri, verdikleri kararlarla yeni hukuku kısa süre içinde millîleştirmişlerdir.
- Halkın çağdaş ve millî ihtiyaçlarına cevap veren bir hukuk sistemi oluşmuştur.